

Dignitat (sense amnèsia)

Ignasi
Riera

Escriptor

Dilluns que ve hi ha sopar a favor de la memòria: el promou la Comissió de la Dignitat, tan activa, per sort, com l'oasi entre massa claudicacions. El meu sí al reconeixement de Mont-

serrat Armengou i Ricard Belis, Francesc Torres, la comissió del centenari de l'estelada, la xarxa d'entitats per la recuperació de les 4 columnes de Montjuïc, amb els esments a Josep Benet, Ermengol Passola i Joan Brossa. Mentrestant, a Madrid, un homenatge a Pau Casals, des del vessant del seu compromís cívic. El nostre "heroi civil", com el declarava Joan Oliver, el 1945, des l'exili xilè, que s'havia

negat a fer música per a Hitler i per a Franco, sí, però que es mostrava irreductible davant dels afalacs dels admiradors anglesos que tant l'havien aplaudit: "No, senyors i amics meus. M'haureu de perdonar. No tornaré a Londres ni a Anglaterra mentre el vostre govern tracti com fins ara el dictador que oprimeix la meva pàtria. Adéu-siau".

Potser inspirat per Pau Casals goso afegir un prec:

que proposin, als comensals de dilluns, que s'adhereixin al manifest *Contra la impunitat neonazi* que ens lliuren l'Amical de Mauthausen, la Coordinadora Gai-lesbiana, l'Entesa Judeo-cristiana de Catalunya, SOS-Racisme i la Unión Romani, i on denuncien que, bo i emparant-se en la llibertat d'expressió, "el nostre ordenament legal no condemni la negació de l'Holocaust ni prevegi que posicions ideològi-

ques en aquest sentit són fonts de violència, odi racial, xenofòbia i antisemitisme". Quin sentit té que el recurs de Pedro Varela, amo de la llibreria Europa, provoqui tantes rebaixes a la lluita legal contra les actuacions neonazis? Com se senten i se sentiran les víctimes del nazisme, silenciades tants i tants anys, si no hi ha modificacions serioses al Codi Penal que ens defensin de la festa infame dels neonazis?

Avui 21 gener 2009